

KOIVISTON viesti

Nro 9 Syyskuu 2010

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Karjalan museoiden mukana katosi paljon historiaa

Tiedättekö?

1. Missä kylässä Koivistolla oli ennen Jauhola-pioniminen suku?
2. V.1927 oli esillä kysymys Koiviston saarten erottamisesta erilliseksi kunnaksi. Mikä olisi ollut uuden kunnan nimi?
3. Mitä näyttelyesineitä maamiesseura lähetti Kuopion maatalousnäyttelyyn v.1906?
4. Kuinka vanha on Koiviston Viesti?
5. Minä vuonna vihittiin Koiviston Yhteiskoulun talo, Vammelsuusta siirretty ns. Rakkauden haudan huvila?
6. Mikä oli miehiään Röm-pötin Sipretti?
7. Kuinka monta maidonmyyntiosuuskuntaa toimi Koivistolla ennen talvisotaa?
8. Milloinka pidettiin Koiviston kirkossa viimeinen jumalanpalvelus?
9. Mikä oli kansantarinan mukaan syytä siihen, että Koiviston kirkon saarnatuoli rakennettiin naisten puolelle?
10. Kuinka monta sivua on Koiviston historiassa?

Vastaukset 8:lla sivulla

Talvi- ja jatkosodassa rajan taakse Karjalaan jäi lähes kolmekymmentä museota tai sellaisen perustamishanketta, joissa oli yhteensä jopa 42 000 esinettä. Esineistä noin 16 000 tuhoutui tai varastettiin sodan aikana, noin 18 400 jäi Karjalaan ja loput onnistuttiin pelastamaan mm. Kansallismuseoon, Lahteen, Joensuuhun, Lappeenrantaan, Hämeenlinnaan ja Kuopion ortodoksiseen museoon.

Luvut käyvät ilmi filosofian tohtori Hannu Takalan urauurtavasta tutkimuksesta, jonka pohjalta hän julkaisi elokuussa kirjan Karjalan museot ja niiden tuhoutuminen talvi- ja jatkosodassa (SKS).

Menettyjen rakennusten ja esineiden myötä hävisi huomattava määrä karjalaista historiaa ja kulttuuria, yhteistä muistitietoa, Takala arvioi. Esineissä oli paljon sekä rahallisesti arvokasta että historiallisesti korvaamatonta materiaalia.

- Museotyön katketessa menetettiin samalla tiedot, esineiden myötä katosi osa historiasta. Vaikka joitain kadoksissa olevia esineitä vielä löydetäisiin, ei ole enää ketään, joka voisi kertoa vaikkapa kansanpukujen tai tarve-esineiden taustoista tai arkeologisista löytöpaikoista, Takala kertoo.

Lahden kaupunginmuseon amanuenssi Takala on jo vuosia tehnyt pääasiassa arkeologisia tutkimuksia pääosin Karjalan kannaksella ja julkaissut tutkimuksiinsa useita kirjoja. Kenttätöidensä tueksi hän alkoi kaivata löytötietoja paikallisista museoista ja sai havaitsa, että iso osa esihistoriallisista esineistä oli tuhoutunut tai kadonnut, eikä edes niiden luetelointitietoja ollut tallessa.

Takala aloitti 2006 esihistoriallisten kokoelmien tutkimuksen, jonka alkuperäinen tarkoitus oli käydä läpi Käkisalmen, Sortavalan ja Viipurin maakuntamuseoiden kokoelmat. Varsin pian hän kuitenkin huomasi, että tutkimuksessa oli otettava huomioon muutkin Karjalassa toimineet museot, sillä esihistoriallista aineistoa oli saatettu tallettaa muuallekin.

Lopulta tutkimus laajeni käsittämään lähes 30 museota tai sellaisen perustamiseen tähdännyttä hanketta, joihin kuului niin pieniä savupirttimuseoita kuin kan-

sainvälisiä kokoelmia sisältäneitä suuria museoita, mukana myös Viipurin taidemuseo.

- Takalan teos on ensimmäinen systemaattinen tutkimus luovutetun Karjalan museoista, mutta sillä on myös laajempi merkitys kertoessaan, mitä museoille tapahtuu sodassa. Se on jopa kansainvälisesti ainutlaatuinen tutkimus, arvioi Museoviraston arkeologian osaston apulaistutkija Päivi Pykälä-Aho julkistamistilaisuudessa.

Evakuoitiin vain vähän

Takala teki valtavan työn etsiesään eri lähteistä tietoja siitä, missä Karjalassa sijainneiden museoiden kokoelmat ovat tallessa tai missä vaiheessa ne hävisivät tai tuhoutuivat. Myös museorakennusten vaiheet ja nykytilanne on kartoitettu.

Pienessä osassa työstä Takala on voinut nojata aiempaan tutkimukseen, joka sekin on ollut puutteellista tai epätarkkaa. Vain

Viipurin taidemuseon ja Viipurin historiallisen museon taidekokoelmat oli esitelty kattavasti Olli Valkosen kokoomissa julkaisuissa.

Työtä vaikeutti ymmärrettävästi se, ettei aivan sodan alla

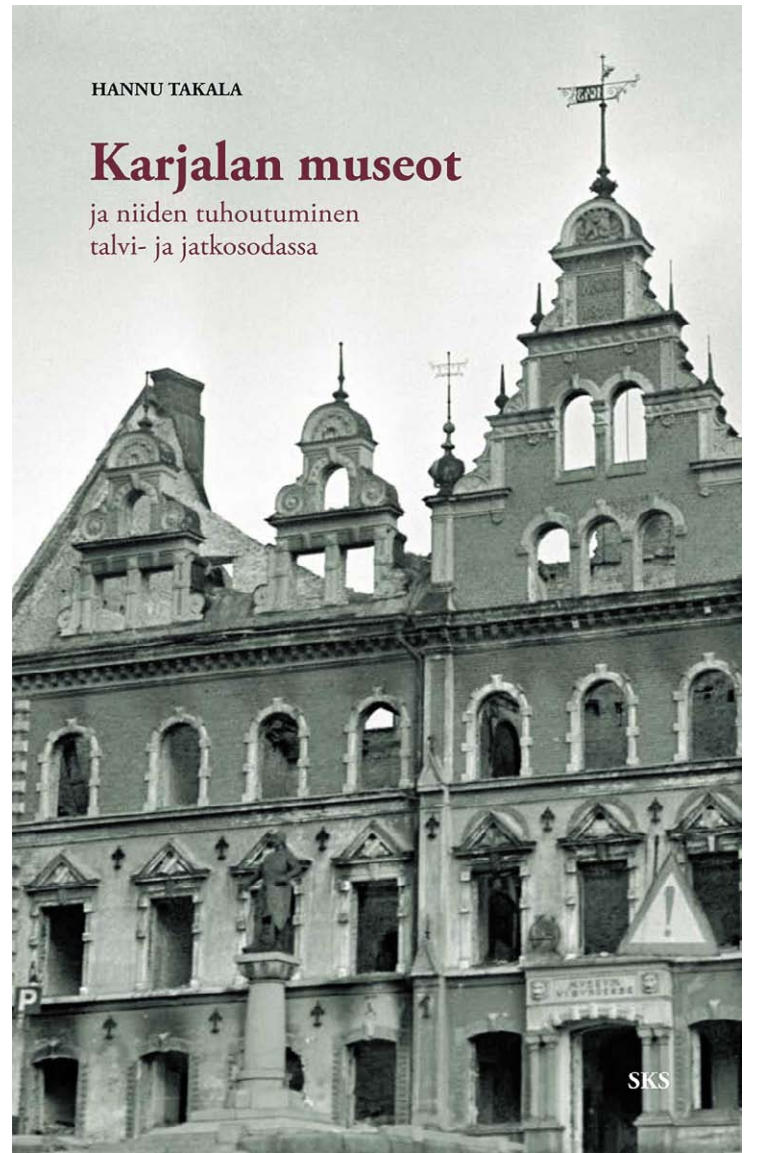
tai etenkin talvi- ja jatkosodan aikana ehditty tai pystytty luettelemaan ja tallentamaan kaikkia kokoelmia.

Kun esineitä päädyttiin evakuoimaan viimein syksyllä 1939, törmättiin mm. kuljetuskaluston ja rakennustarvikkeiden pulaan. Joitain museoita pyrittiin avaamaan uudelleen välirauhan aikana, mutta tilanne paheni taas nopeasti jatkosodan sytyttyä. Kriisitilanteessa museoesineiden arvioinnissa tehtiin myös selkeitä virheitä ja päädyttiin evakuoimaan esimerkiksi metallirahat mutta ei egyptologista kokoelmaa.

HANNU TAKALA

Karjalan museot

ja niiden tuhoutuminen talvi- ja jatkosodassa

Kirjan kansikuvassa Viipurin historiallinen museo pommituksen jälkeen elokuussa 1941.

Tutkimustyön aikana sattui myös joitakin iloisia yllätyksiä: Viipurin taidemuseon esineluettelot eivät olleet museon muiden asiapapereiden joukossa Kansallisarkistosta, mutta löytyivät lopulta Viipurin viimeisen kaupunginjohtajan Arno Tuurnan yksityisarkistosta samaisessa Kansallisarkistossa.

Perusteellisen aineistonsa pohjalta Takala pystyy myös arvaamaan, mitä kadonneille kokoelmille on käynyt. Muun Euroopan tapaan Karjalankin museoista on varastettu paljon esineistöä, josta osa saattaa olla piilossa edelleen yksityisissä tai jopa julkisissa kokoelmissa.

Muutenkin tutkija kytkee ansiokkaasti Karjalan museoiden kohtalon muihin sellaisiin alueisiin, jotka joutuivat miehittäjän käsiin toisessa maailmansodassa. Natsi-Saksan varastamista taide- ja muista museoesineistä on käyty oikeutta jo vuosikymmeniä, mutta Neuvostoliiton viemistä aarteista on vielä vähemmän tietoa.

Puna-armeijan kaapparipartiot ovat yksi Takalan esille nostama ilmiö.

Hän myös muistuttaa, että voittaja tarvittaessa tuhoaa historiaa silloin, kun se valloitetulla alueella muistuttaa vanhasta kulttuurista. Baltian maiden tapaan myös Karjalassa haluttiin hävittää viitteet aiempaan asutukseen.

Koiviston museota ei syntynyt

Lähes jokaisessa luovutetun Karjalan pitäjässä oli Takalan mukaan vähintään joku museohanke 1800-luvun lopulta 1930-luvulle. Koivistolta otettiin yhteyttä 1932 Kansallismuseoon ja pyydettiin neuvoja museon perustamisesta, mutta sen jälkeen hankkeesta ei ole säilynyt dokumentteja. Todenäköisesti oman museon perustamisesta tuolloin luovuttiin.

jatkuu sivulla 4

Riikka Salokannel
Päätoimittaja

Muotoilu ammentaa kansankulttuurista

Helsinki, yhdessä Espoon, Vantaan, Kauniaisten ja Lahden kanssa on valittu maailman muotoilupääkaupungiksi 2012. Tuona vuonna tulee tapahtumaan paljon myös meihin karjalaisiin liittyvää. Samana vuonna Karjala-liiton kesäjuhlat ovat Lahdessa, ja ajatus on että juhlien yhteydessä näyttelyin pohdittaisi karjalaisen käsityöperinteen vaikutusta nykymuotoiluun. Kalevala -koru viettää tuolloin näyttävästi juhlavuottaan. 4000 Kalevalaisen naisen omistama, menestynyt yhtiö on vahva osoitus kulttuurista ammentavasta, merkityksekkäästä, vahvasti suomalaisesta toiminnasta.

Olen itse monella lailla muotoilussa mukana. Myös tuon juhlavuoden järjestelyissä. Olen opiskellut ammattiini Lahden Muotoiluinstituutissa. Tekemisen filosofiaani olen ammentanut iso-tätini, käsityönopeettajatar Hilma Kaukiaisen ajatuksista. Koivisto-juurisissa sukulaisissani on keraamikkoja, kuvanveistäjiä, arkkitehtejä. Marimekon ja Armi ja Yrjö Ratian, Risto-Matti Ratian tarina on kenties merkittävin osa suomalaisen, kansainvälisesti menestyneen muotoilun voittokulkua. Mutta ketä muita meitä on? Tarkoiton juuriltan koivistolaisia muotoilijoita? Te tiedätte, kertoisitteko?

Olisi hienoa löytää, ja tuoda esiin tuona muotoilun olympialaisvuonna, myös koivistolaisten anti muotoilulle. Tässä lehdessä toisaalla viitataan siihen, että museota, mennyttä esinekulttuuria, ei Koivistolta ole jäänyt paljoakaan jälkipolville. Mutta Hilma-tädin sanoin ”me voimme aina ommella nuttumme uudestaan”. Koivistolaiset ovat osaltaan vahvasti olleet tekemässä nykypäivän tuotteita. Voisimmeko esitellä laivasuunnittelijat, tekstiilitaiteilijat, graafikot, arkkitehdit, kultasepät... vaikka täällä Lahdessa noiden Karjala-liiton kesäjuhlien yhteydessä?

Ajatuksissani itävä näyttely, kenties julkaisu ei synny tyhjästä eikä ilman sisältöä. Toivoisin siis, että kaivaisitte niistä muotoilevista sukulaisistanne ja heidän tuotteistaan tietoja, ja välittäisitte tietoja näistä henkilöistä minulle, jotta voisimme näyttävän kokonaisuuden saada aikaiseksi. Meillä on Marimekon mahtitarinan lisäksi hienoja muotoilutarinoita esimerkiksi Koiviston autolla, kerrotaan niistä muillekin.

Hartaast'

Lampaat ja sudet

Kaikki ihmiset eivät pidä siitä, että heitä verrataan Raamatussa lampaiksi. Mutta vielä vähemmän he pitäisivät siitä, jos heitä verrattaisiin susiksi. Kuitenkin näitä toisilleen vastakohtiksi koettuja ryhmiä on ihan oikeasti jopa siivystyneitten ihmisten joukossa. Ryhmät eivät kuitenkaan ole sikäli verrattavissa, että lammas ei syö sutta, mutta susi syö tai ainakin raatelee lampaista.

Toiset meistä rakastavat ajatusta, että saa olla Hyvän Paimenen laumassa, Hänen lampaansa tai karitsansa asemassa. Ei tarvitse itse taistella pahassa maailmassa, vaan saa turvata siihen, että Hyvä paimen pitää huolta kaikesta, mitä lammas tarvitsee. Hyvä Paimen vie vihreille niityille ja virvoittavien vetten tykö. Hyvän Paimenen kädestä saa leipää ja elävää vettä. Jos maastosta saa kipeitä haavoja tai jos käärme puree, Paimen ottaa laukustaan lääkintävälineet ja hoitaa haavan terveeksi. Jos lammas ei jaksa seurata laumaa, Hyvä Paimen etsii jälkeen jääneen ja nostaa syliinsä tai olkapäälleen ja tuo kotiin.

Lampaalle on annettu ääni, jolla se voi ilmaista hätänsä tai kiitollisuutensa Hyvälle Paimenelle. Lampaan keskustelukieli on rukous. Joskus se saattaa kuulostaa ihan määkimiseltä, varsinkin jos rukous on itkunsekaista.

Kyllä lampaittenkin joukossa voi olla aitureita ja keitureita. Varsinkin profeetta Hesekiel kertoo, että lammas voi kasvaa isoksi ja lihavaksi, jolloin se alkaa halveksia pieniä ja laihoja lampaista ja taloo yhteiset laidunmaat. Ylpeät lampaat ovat tietävinään paremmin kuin Paimen, missä ovat laitumen rajat.

Tuhma lammas lähtee omille teilleen ja pökkii toisia, rakentaa riitaa ja vaarantaa turvalliset ruokapaikat. Sellainen lammas ei menen ovesta sisälle lammashuoneeseen, vaan jostain muualta. Se on Jeesuksen mielestä varas ja Hesekielin mukaan poistettava laumasta.

Pahinta lampaan kohdalla onkin, kun se asettaa itsensä paimenen sijalle, että se muuttuu sudeksi, jolla on lampaan vaatteet. Jeesus sanoo, että sellaisia pitää varoa, joilla on lampaan vaatteet, mutta kuitenkin ovat sisältä raatelevaisia susia. Koska ne näyttävät lampailta, niitä ei aina tunnista, mitä niiden mielessä liikkuu. Yleensä ne tahtovat niellä varsinkin pienet karitsat, jotka ovat juuri vieraantuneet lammasemon hoidosta. Ihmistenkin joukossa lapset ovat alituisessa vaarassa, jos heille opetetaan pahoja tapoja ja tottumuksia, joista he eivät enää pääse eroon. Onneksi Hyvä Paimen on erityisen rakastunut pieniin karitsoihin, joita Hän suojelee koko enkelikaartin voimin.

Jeesus neuvoo, että lampaan kannattaa pysyä lähellä Paimenta. Mitä heikommaksi lammas tuntee itsensä, sen lähemmäksi pitäisi päästä. Paimenen läheisyydessä on hyvä tehdä matkaa. Ei tule suden raatelemaksi eikä eksy laumasta. Siksi on hyvä puhua Paimenelle omalla lampaankielellään, että tahtoisi päästä Hänen kanssaan kotiin, missä ei enää tarvitse pelätä nälkäkuolemaa eikä varsinkaan raatelevaisia petoja. Jesajan sanoin Paimen lohduttaa lammastaan: ”Älä pelkää, sillä minä olen lunnastanut sinut, minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä olet minun” (43:1) tai ”Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi; älä arkana pälyile, sillä minä olen sinun Jumalasi; minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni käsivarrella” (41:10)

Kannattaa pysyä Jeesuksen lampaana taas pimeitten tulenkin. Hyvää syyskesää toivotellen

Valma Luukka

Rakkaamme

Hemmi Kalevi PIELA

s. 26.7.1934 Koivisto
k. 13.8.2010 Vantaa

*Minne meri ja taivas kantaa,
minne aalto ja tuuli käy.
Siellä nouseva aurinko hohtaa
ja sydämelles
lempeän rauhan suo.*

Veljeä ja enoa muistaen
Kaija, Seppo ja Juha Pöyhönen

Siunaus toimitettu läheisten ja ystävien läsnäollessa 4.9.2010
Malmin itäisessä kappelissa. Kiitos osanotosta.

Rakkaamme

Onni Oiva SUONAMO

s. 19.4.1924 Koivisto
k. 15.8.2010 Kotka

*Niin väsyneenä loppumatkasi kuljit.
Uneen rauhaasaan silmäsi suljit.
On hiljaisuus ja suru sanaton,
mutta tiedämme, sun hyvä olla on.*

Kiittäen ja kaivaten
Raili
Eija, Ari, Jussi, Simo ja Essi
Jarmo, Katja, Nina ja Erik
Sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu.
Lämmin kiitos osanotosta ja kiitos kaikille Onnia hoitaneille.

KOIVISTON viesti

ISSBN 0780-1289

KUSTANTAJA:

Suomen Koivisto-Seura r.y.

Jäsenlehti. Ilmestyy kerran kuukaudessa, kuun 20. päivänä.

Lehteen tarkoitettujen ilmoitusmateriaalin tulee olla toimituksessa viimeistään lehden ilmestymistä edeltävän kuun lopussa.

Toimitus ei vastaa sille lähetetystä materiaalista. Lehden vastuu ilmoituksista rajoittuu ilmoitushintaan.

Kirjoittajat vastaavat tekstien sisällön oikeellisuudesta ja toimittamiensa kuvien käyttöoikeuksista.

Toimitus voi tarvittaessa lyhentää tai muokata sille toimitettua aineistoa.

Liikeilmoitukset 50 snt/ppm

Kuolinilmoitukset 34 snt/ppm

Lasten kuvalliset onnittelet 6e/kpl

Aineisto mieluiten digitaalisena:

studio@salokanneltoivonen.fi

Muussa tapauksessa paperikopiot ja/ tai disketti, muistitikku tai CD-levy sekä valokuvat toimitetaan osoitteeseen:

Studio Salokannel & Toivonen,
Koiviston Viesti p. 03 7824 553
Rauhankatu 8, 15110 Lahti.

Aineisto palautetaan vain jos mukana on postimerkillä varustettu palautuskuori osoitteineen.

Tilaukset, osoite- ym. muutokset

aina kirjallisena tai sähköisesti edellämäinnittuihin osoitteisiin.

Tilauksia ei tarvitse uusia.

Seuran jäsenmaksu 24e, sisältää vuoden jäsenlehdet. Seuran kautta voi myös maksaa Karjalan Liiton jäsenmaksun 7e. Lehdessä julkaisemattomia artikkeleita ja kirjoituksia julkaistaan seuran kotisivuilla www.koivistolaiset.net, jossa myös tämäkin lehti on luettavissa myöhemmin.

Jäsenlehden postituksesta pohjoismaihin +2e/vuosi, eurooppaan +7 e/vuosi

muualle maailmaan +12 e/vuosi

Pankkiyht. Nordea Lahti 109130-305880

Päätoimittaja

Riikka Salokannel, 0400 94 96 95

Kuvatoimitus ja taitto

Rami Toivonen, 0400 780 398

Alpo Pirskanen 17.11.1914 – 21.7.2010

Alpo Eino Viljam syntyi Koiviston saarella, Patalan kylässä. Hän jäi orvoksi 4-vuotiaana, isän kuoltua 1918 tapahtumien riehussa Koivistolla.

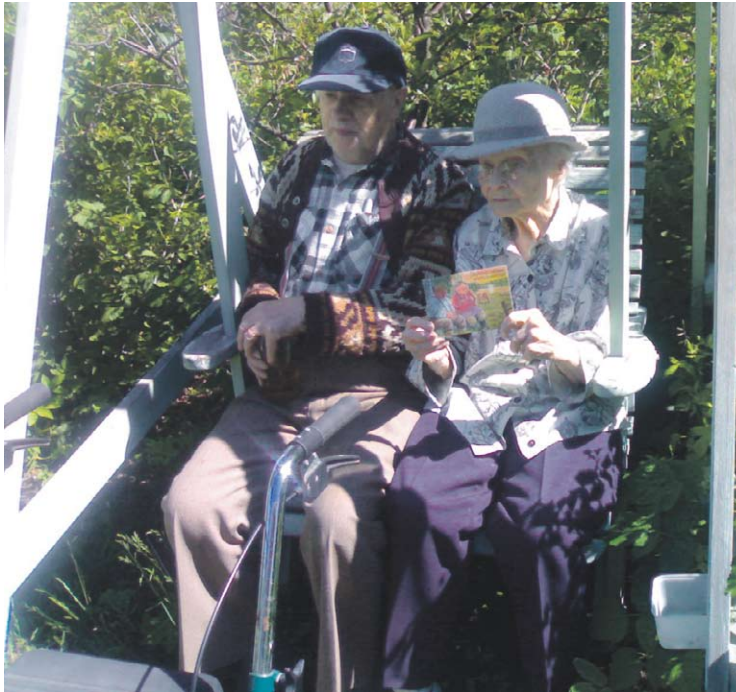
Lähes lapsena, kun perhe siirtyi Koiviston kauppalaan, Alpo sai pestin Viipurin Osuusliikkeen myymälässä Koivistolla juoksupoikana. Työura jatkui osuusliikkeen palveluksessa myymälän hoitajana sekä sodan jälkeen myyntityön neuvojana.

Sotavuodet venyivät useiksi vuosiksi, sillä asevelvollisuuden päätyttyä tuli käsky kertausharjoituksiin ja talvisodan puhjettua, sotatoimiin Kannakselle. Palvelus jatkui näin sodan päättymiseen asti.

Jatkosodan ajan Alpo palveli Vian Karjalassa, Vuonisissa muonittajana. Hän oli mukana myös viihdytyskiertueilla Uhtualla ja Vuokkiniemellä sillä hänen hauskat laulunsa olivat sotaväsymyksestä kärsivien sotilaiden mieleen. Sodan aikana Alpo sai liikenneonnettomuudessa, kuorma-auton kaaduttua, vamma selkäänsä, mikä vaivasi häntä koko loppu elämän.

Laulu jatkui vielä eläkepäivilläkin kuoroharrastuksena.

Elämänsä naisen Alpo oli tavannut jo Koivistolla, Rauha os. Rossin. Heidät vihittiin Orivedellä 9.7.1940, joten he ehtivät viettää 70-vuotis hääpäiväänsä heinäkuussa. Vihkitöimituksen suoritti Koiviston viimeinen kirkkoherra

Rauha ja Alpo Pirskasen kotipihalta, Raumalla

Toivo Kansanaho muuttolaatikoiden keskellä, sillä hän oli siirtymässä Lapualla kirkkoherraksi. Rauha ja Alpo saivat muistoksi Koiviston seurakunnan viimeisen vihkiramattun ja rovasti saatteli heidät vielä Rovaniemelle menevään junaan.

Jatkosodan ajan Rauha työskenteli Rovaniemen Osuusliikkeessä, jonka palvelukseen myös Alpo palasi sodan loppua. Viisikymmentä luvulla pariskunta perusti oman liikkeen ensin Ruukkiin ja myöhemmin Poriin, jota he pitivät eläkepäiviin asti.

Eläkkeelle jäätyään he asettuivat asumaan Raumalle, jossa heillä oli ollut kesäpaikka jo muutaman vuoden. Vielä eläkepäivillään Alpo teki kevyttä porttivahdin työtä, mutta ykkössijalla oli kotipihan hoito ja erityisesti sen ruusut. Alpo oli erinomainen vanhojen- ja sotatarinoiden kertoja, sillä korkeasta iästään huolimatta hän muisti asiat ja päivämäärät kadettavan hyvin.

Alpo Pirskanen siunattiin 14.8.2010 Raumalla omaisten ja ystävien läsnä ollessa.

Ritva Surakka

– Puheenjohtajalt' itseltää –

Viime numerossa kerroin, että venäläinen uusi Maksalahden kunta on kopioinut yksi yhteen Koivisto Kurkien Sukuseuran vaakunan mitään asiasta seuralle ilmoittamatta saati lupaa kysymättä. Ei tapaus liene ennekuulumaton, mutta anteeksiantamaton kylläkin, kun on kyseessä julkinen toimija. Kurkien Sukuseura valmistelee toimenpiteitä asian saattamiseksi päiväjärjestykseen.

Ennakkoselvityksissä on tullut pahoittelujen lisäksi esiin jopa hupaisiakin piirteitä. Maksalahden kunnalle omaa vaakunaa suunniteltaessa on kuulemma apua kysytty ihan Pietarista asti. Kerrotaan, että kunta olisi pyytänyt Pietarin viranomaisilta vaihtoehtoisia esityksiä kunnan vaakunaksi ja korkea raati muka olisi esittänyt juuri tätä Kurkien Sukuseuran vaakunaa vähän taustaltaan modifioituna. Niinpä kunnan isät sitten olisivat päätyneet tähän valintaan, kun sitä heille korkealta taholta suositeltiin. Vaakuna sopi kuulemma mainiosti Maksalahden kunnalle, kun heilläkin on satama ja paljon kurkia.

Olisipa tosi hauska tietää miten Pietarin korkeat virkamiehet ovat osanneet tarjota juuri Kurkien sukuvaakunaa ja millä moraalilla se lopulta on käyttöön otettu. Herääkin kysymys, eikö Venäjällä ole mitään plagiointia koskevia säännöksiä? Tämän asian selvittäminen siis jatkuu ja ehkäpä saamme joskus virallisemmän selityksen asialle. Itse toivon, että Maksalahden kunnalla olisi asian nyt tultua julki sen verran moraalialla ja kanttia, että luopuvat plagioidunsa vaakunan käytöstä. Eiköhän Venäjän suuresta maasta löydy omasta takaakin graafikoita, jotka yhdelle kunnalle kykenevät suunnittelemaan soveliaan tunnuksen ilman taidevarkautta.

Syksy alkaa olla käsillä ja kauniin kesän jälkeen toiminta taas käynnistymässä. Seuraavaksi koivistolaisseurat tapaavat 30.10.2010 Porvoossa Vanhamoision seurantalolla. Tuolloin pohdiskellaan Koivisto-Seuran tulevia toimintastrategioita ja pengotaan vanhoja valokuvia tunnistamisen merkeissä. Varatkaapa toimijat päivä kalenteriinne.

Juha-Veikko Kurki

Rakkaamme

**Irene Maria
KUNNAS**

o.s. Simola

s. 15.3.1925 Koivistolla
k. 31.7.2010 Kotkassa

*Kaita polku kaivolta ovelle nurmettuu.
Ikkunan edessä pystyyn kuivunut omenapuu.
Reppu naulassa ovenpielessä, siinä linnunpesä.
Kun olen kuollut, kun olen kuollut.
Kesä jatkuu. Kesä.*

- Lauri Viita -

Pirjo ja Ari, Kaija ja Reijo, Helena ja Antti
Sisarukset perheineen, sukulaiset ja ystävät

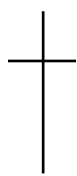
*Kun mummit kuolevat, heistä tulee kukka-
niittyjä ja heinää ja joistakin mummoista
tulee puita ja he humisevat lastenlastensa yllä,
suojaavat heitä sateelta ja tuulelta ja levittävät
oksansa lumimajaksi heidän ylleen.*

- Eeva Kilpi -

Jaana, Janne ja Niina, Terhi ja Tero, Teemu
Sade ja Sebastian, Miko

Mari-mummo, saithan kirjeemme tähdellesi
Ilmo, Milo ja Miikka

Rakkaamme on siunattu 14.8.2010.
Lämmin kiitos osanotosta suureen suruumme.

Rakkaamme

**Veera Maria
KURKI**

o.s. Hovi

s. 7.10.1923 Koivisto
k. 18.7.2010 Kuopio

*Jo Karjalan kunnalla lehtii puu,
jo Karjalan kunnalla koivikot
tuuhettuu.*

*Käki kukkuu siellä
ja kevät on.*

Vie sinne mun kaiboni pohjaton.

Rakkaudella muisten

Seija ja Esko

Suvi

Raimo ja Liisa

naapurit, ystävät

muut sukulaiset

**Suomen
Koivisto-Seura r.y.**
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdysseiteinä
- järjestää kotiseututilaisuuksi
- harjoittaa julkaisutoimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Juha-Veikko Kurki
Koivistontie 2 C, 02140 Espoo
puh. 09-541 6751, 0400-601 838

Varapuheenjohtaja, Tuula Koppinen
Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230 Espoo
puh. 050-516 5651

Sihteeri, Virpi Huhtanen, Ahtaanmäki 1A2,
02280 Espoo. puh. 0440-501 806

virpi.huhtanen@kolumbus.fi
varalla Risto Kaukiainen, Helsinki

Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Patrikainen
Ratakatu 47, 53100 Lranta p. 05-5448850

Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040-564 9341

Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj.
Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 050-548 1601

Senioritoimikunta, Helge Teikari pj.
07190 Halkia
puh. 019-664 8112

Hallituksen muut jäsenet:

Raimo Kyytsönen, Mäntsälä
varalla Hannu Veijalainen, Lahti

Eero Ahtikari, Piikkiö. 050-525 5174
varalla Airi Saarinen, Turku
Seppo Mäkinen, Kouvola. 040-506 0430
varalla Martti Karvonen, Kausala
Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400-800 752
varalla Pertti Hämäläinen, Espoo
Riitta Nurmi, Porvoo. 041-455 8885
varalla Marja-Leena Montonen, Porvoo
Hanna Silfver, Piispanristi. 02-243 2940
varalla Tuula Agge, Parainen
Tuula Raukola, Kotka. 044-522 8098
varalla Mirja Haapanen, Hamina

Koivisto-säätiö:

Hallituksen pj. Sirpa Taskinen
Intiankatu 11, 00560 Helsinki
puh. 09-797 011
Säätiön asiamies Pertti Hoikkala
Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo
puh. 040-583 5397

koivisto-saatio@kolumbus.fi

Karjalan museot

jatkuu sivulta 1

Koivistolta on kuitenkin peräisin useita kansatieteellisiä esineitä, joita Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran asiamies, Maksлахdessa asunut Ulla Mannonen, toimitti Viipurin historialliselle museolle.

Viipurin historiallisen museon luetteloista on löytynyt tietoja mm. Koivistolta ja Lavansaaresta saaduista merikalastukseen liittyvistä välineistä. Kirkollisten esineiden kokoelmassa on ollut saarnastuoleja tai niiden osia Koiviston lisäksi Jääskestä, Heinjoelta, Taipalsaaresta, Joutsenosta ja Muolaasta.

Naapurikunnista myös Johanneksen arkeologissa kaivauksissa ja keruutöissä löytyneet esineet päätyivät joko Viipurin tai Helsingin museoihin. Seiskarissa puolestaan oli vanhassa kirkossa esillä kiinnostavaa esineistöä, josta öljymaalaukset on siirretty Kustavin pappilaan ja muuta esineistöä Kansallismuseoon.

Mutta Karjalaan ehdittiin myös perustaa lukuisia joko pitäjään tai tiettyyn ilmiöön rajautuvia museoita. Yksi omintakeisimmista oli Muolaan Kuusaan hoviin perustettu lahjoitusmaamuseo. Hovi oli yksi viimeisimmistä Kannaksen lahjoitusmaahoveista, minkä vuoksi sinne oli luonnollista kerätä Keski-Kannaksen maataloushyteiskunnasta kertovaa esineistöä.

– vain hieman yli kaksi prosenttia esineistöstä on päätynyt nykyisen Suomen museoihin.

Kokoelmaan ehdittiinkin kerätä lähes 600 esinettä, jotka kaikki oli myös luetteloitu. Tästä syystä Kuusaan hovin lahjoitusmaamuseo oli Viipurin, Käkisalmen ja Sortavalan museoiden jälkeen arvokkain kulttuurihistoriallinen museo Karjalassa. Rakennus säilyi sodassa, mutta kokoelmat hävisivät – vain hieman yli kaksi prosenttia esineistöstä on päätynyt nykyisen Suomen museoihin.

Karjalan museoiden menetys oli valtava isku tietenkin sieltä kotoisin oleville ihmisille, mutta sillä oli paljon asukasmäärää ja pinta-alaa suurempi merkitys koko Suomelle.

- Karjala oli 1930-luvulla Suomen vilkkain museomaakunta, museoelämä oli valtavan voima-

kasta. Mm. Viipurin taidemuseo on Suomen ensimmäinen kunnallinen taidemuseo ja Viipurin historiallisessa museossa oli Suomen ainoa egyptologinen kokoelma, joka hävisi, Takala arvioi.

Ina Ruokolainen

Takala, Hannu: Karjalan museo ja niiden tuhoutuminen talvi- ja jatkosodassa. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura 2010.

Kankaisissa kirjoissa ja kansissa

Oikaisuna viime lehdessä kerrotun tekstiilikirjan kuvien virheellisestä henkilötiedosta on tässä ohessa kirjan sivuilta kooste sen kuvista ja niissä esiintyvistä henkilöistä. Aikaisemmassa lehdessä oli virheellisesti kirjoitettu keisarin laivastossa palvelleen nuorukaisen olleen Aino Riihimäen isä.

Pellavan evakkomatkat

Talvisodan alettua kylän väen piti lähteä pois kodeistaan. Mukaan viiden päivän eväät ja mitä jaksoi kantaa. Meistä tuli evakkoja, määräraikkana Kuhmoinen.

Jouduimme Sipilän taloon. Keväällä 14.5. Koivistolta tulleet siirrettiin Orimattilaan. Minä jäin Kuhmoisiin, olin päässyt harjoittelijaksi pieneen maalaiskauppaan.

Joulun jälkeen äiti kirjoitti suunnitelmistaan vuokrata peltoa, laittaa perunaa, juurikasvia ja pel-lavaa. Suunnitelmat toteutuivat, mutta vasta 1942. Pellavan siemeniä ei ollut kauppoissa. Hän kirjoitti minulle että kyseleppä taloista. Ensinnä kysyin Sipilästä, emäntä ei voinut luvata kun olivat vielä puimatta.

Päätimme pitää talkoot. Tunsin jo kylän nuoria ja pyysin muutamia poikia talkoisiin. Siemenet

irtosivat. Pölyisille pojille emäntä oli lämmittänyt saunan. Minä tein voileivät ja keitettiin korviketta. Ilta kului rattaosasti.

Pellava kasvoi hyvin. Äiti hoiteli hyvin sen alkuvaiheet ja laittoi pellavat kehräämään. Tuli tieto, että Karjalaan pääsee takaisin. Meidän väki lähti pellavalangat mukanaan. Ei löytynyt kangaspuita, mutta tulikin toinen evakkomatka.

Valkealassa oli sukulaisia. He muuttivat sinne vanhaan maalaisal-taloon ja siellä oli kangaspuut. Äiti sai kankaat laitettua, valmista alkoi tulla, se oli vuotta 1951.

Äidin kuoleman jälkeen 1973 löysin 2,5 metriä sitä kangasta. Laitan sen meneillään olevaan työhön.

28.9.2009 Aino Riihimäki

Muistojeni kirja

”Se mikä mieleen juolahtaa”

Sisällysluettelo:

1. Kertomus:

Pellavan evakkomatka, Aino Riihimäki

2. Haikonen Erik s. 5.2.1992, k. 1957

Haikonen Olga Maria o.s. Rousku, s. 23.6.1896, k. 1973
Kotitalo Koivistolta v. 1926

3. Aino Lahja, Riihimäki, o.s. Haikonen, s.9.5.1923

4. Olga Maria 80 -vuotiaana

Lauri Riihimäki, sylissä vanhin tytär Leena
Aino, sylissä tytär Pirkko, kuva v. 1951

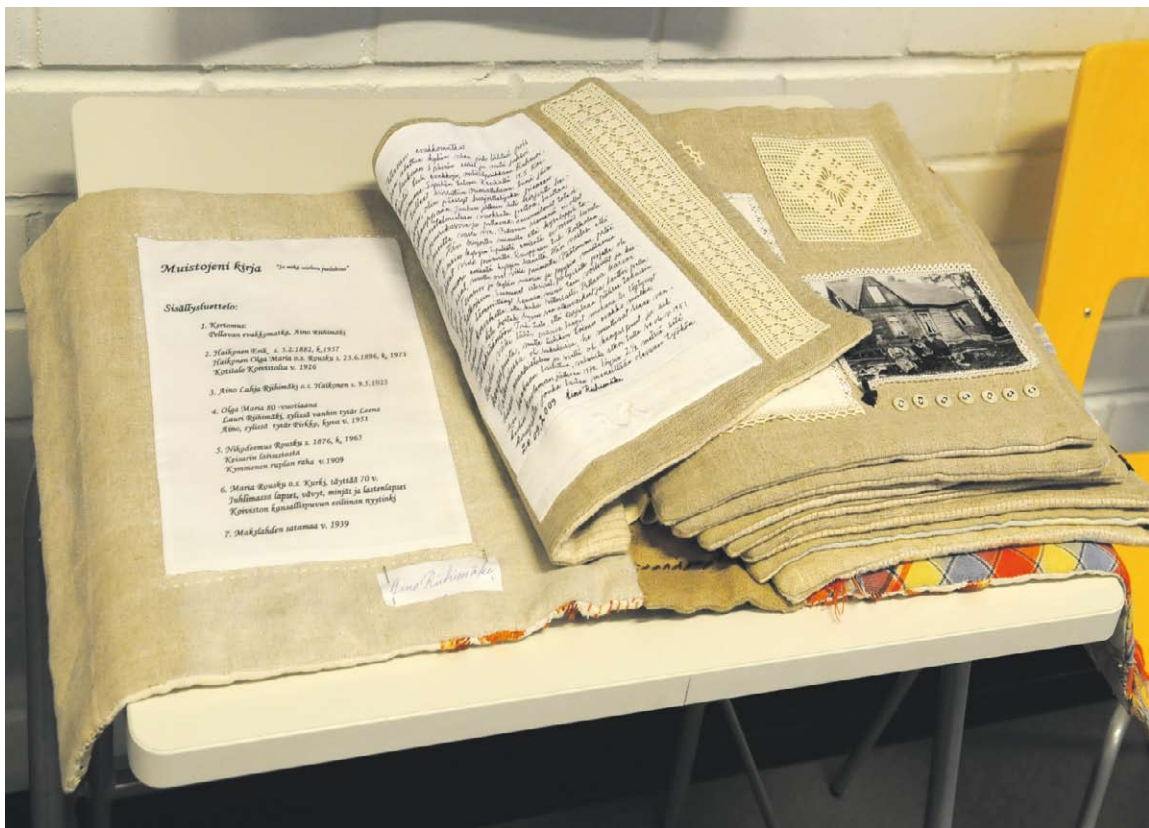
5. Nikodeemus Rousku, s. 1876, k. 1965

Keisarin laivasto
Kymmenen ruplan raha v. 1909

6. Maria Rousku, o.s. Kurki, täyttää 70 v.

Juhlimassa lapset, vävyt, minjät ja lastenlapset
Koiviston kansallispuvun esiliinan nyytinki

7. Maksлахden satamaa v. 1939

Kirjotuksiin ja kuulumissii

Koiviston kirkko vitriinin takana

Ansaittua huomiota Mäntsälän Koivisto-juhlilla herätti porvoollaisen, Koivistolla v. 1933 syntyneen Terho "Tani" Lehtolan tarkka Koiviston kirkon pienoismaalli pihapiireineen. Kirkon oikeat mittasuhteet tekijä oli paikan päällä useasti käynyt mittaamassa ja monesti kotiseutumatkoilla kuvannut sekä kameralla että videoimalla. Vaativa tarkkuustyö suunnittelemisineen ja toteuksineen vei tekijältä vuosien ajan.

Useimmat koivistolaiset muistanevat, että ulkoa kivistä ja sisältä tiilestä rakennettu kirkko valmistui v. 1904 Koiviston Kirkkorantaan, missä se edelleenkin seisoo sodat kestäneenä uhmaten aikaa, kansojen välisistä ristiriidoista piittaamatta. Kirkon torni kohoaa 62 metrin korkeuteen, kirkko on 37 m pitkä ja 28 m leveä. Kirkossa oli istumapaikat 1800 sanankuulijalle. Kirkon suunnitteli tunnettu kirkonrakentaja, arkkitehti Josef Stenbäck, jonka luomuksia ovat myös esim. Kotkan ja Mikkelin komeat kirkot.

Lehtolan pienoismallissa kirkon sisällä palaa valo kertomassa niistä suurista kynttiläkruunuista, joista suurin nähtiin juhlien aikana Mäntsälän kirkossa ja joista pienempiä on esim. Pornaisissa ja Haminassa. Lennart Segerstrålen luoman ikkunan lasimaalauksen alttarin takana valoa ilmeisesti säikkynyt valloittaja oli tervannut. "Keisariurkuja", Nikolai II:n v. 1905 lahjoittamia Kangasalalla rakennettuja 31-kertaisia urkuja, ei ole säilynyt, koska valloittaja

purki ne ja vei pois. Kustaa III:n lahjoittama 20 karaatin kullasta tehty kalkki on sen sijaan turvassa Kansallismuseon suojissa.

Lehtolan pienoismallissa on mukana vielä Koiviston viidennessä, puukirkon, v. 1775 rakennettuna kellostapulin pienoismalli. Tapuli tuhoutui jo talvisodan aikana. Samoin pienoismalliin sisältyy jo jatkosodassa, mutta lopullisesti neuvostoajana, hävitetyt sankarihaudat, joita oli ennen suomalaisjoukkojen lähtöä Koivistolta n. 140. Hupaisa yksityiskohta on kirkon pihalla odottava hevonen varsoineen ja kärryineen, aivan kuin odottamassa isännän paluuta jumalan sanaa kuulemasta.

Koiviston kirkon 100-vuotisjuhla oli määrä pitää paikan päällä Primorskissa v. 2004, mutta kaupungin johdossa tapahtuneet muutokset aiheuttivat sen, että juhlat siirrettiin Porvooseen. Vuoden lopulla myös Primorskissakin kerääntyttiin kuitenkin pienempään, kansainväliseen jumalanpalvelukseen.

Martti Piela

Satavuotias

Mäellänsä kirkko kohoaa kurkotellen kohti taivaita yli puolensadan metrin korkeuteen yltää ylväänä sen torni kivinen.

On Herran huone, luomus Stenbäckin, kuulun kirkonrakentaja-arkkitehdin, sata vuotta seissyt Kirkkorannassa, kauniin sinisalmen varrella.

Ei kellot pyhäamuin enää kuitenkaan kutsu kirkkokansaa Sanaa kuulemaan. Vaikka' voittoa selvinnyt on läpi kolmen sodan, taakse jäänyt on se valtakunnan rajan.

Kadonnut on kirkon kellotapuli, vihollinen talvisodassa sen hävitti. Tuhottu myös urut Nikolain, joita Tauno Äikää kerran soittaa sai.

Kalkki kultainen, lahja Kustaa-kuninkaan onneks' museosta turvan löysi aikanaan. Kruunut, kyntteliköt joutuneet on diasporaan, lailla seurakunnan, Jumalaansa turvautuvan.

Häväistynä kesti kirkko kuitenkin läpi vainon ajan Idän Despoottiin. Milloin toimi kirkko hevostallina, milloin kommunistinuorten diskoteekkina.

Tuossa pihamaalla eno siunattiin, siihen moni taistelija haudattiin. Kadonneet on haudat sankarivainajien nyt seinustalla seisoo vene kivinen.

Jos huonetta rakenna ei Kaikkivaltias, sen rakentajat turhaan vaivaa näkevät. Kirkko Koiviston, tuo satavuotias, todiste on varjelusta Herran väkevän.

Martti Piela

Koiviston lottia muistellen

Ensi kesän Koiviston juhlien järjestelyt ovat hyvässä vauhdissa. Lahden Yhteiskoululle kokoonnutaan ajatuksella, että tehdään juhlat josta tulee osallistujilleen hyvä mieli.

Osa juhlasta on hyväksi havaitun perinteisen kaavan mukaan. Sunnuntaina on kirkonmenojen jälkeen pääjuhla, aivan kuten kuuluukin. Lauantaina on kylä- ja sukukokouksia, näyttelyitä ja työpajoja. Muistojen illan aikana siirrytään 70 vuotta ajassa taaksepäin, kun viihdytysjoukot saapuvat paikalle ja järjestävät kupletti-iltamat ja nurkkatanssit.

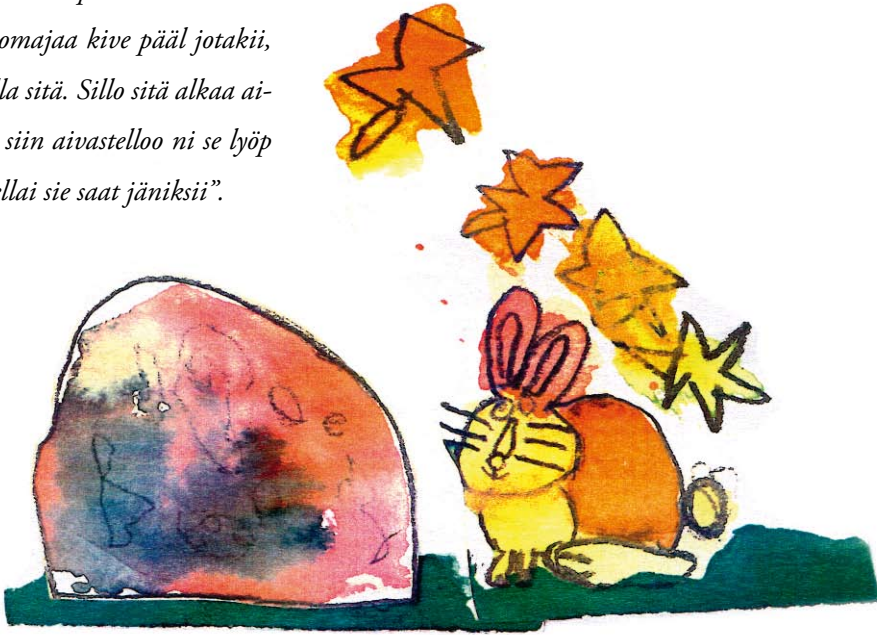
Lotat esiin

Ajassa siirrytään taaksepäin myös juhlille valitun teeman myötä. Olemme halunneet muistella ja muistaa erityisesti koivistolaisia naisia, lottia, jotka vuosikym-

menten ajan ovat hiljaisesti vaienneet kokemuksistaan. Juhlien näyttelyissä halutaan tuoda lottien tarinaa erityisesti esille, ja pyydämme, että koivistolaisiin lottiin, heidän elämänvaiheisiinsa ja toimiinsa liittyviä tarinoita ja esineistöä saataisiin mahdollisimman laajasti esille.

Järjestelytoimikunnan Anja Kontto 044 0629 400 ja perinetoimikunnan Jorma Simola 040 5649 341 ovat yhteyshenkilöinä ottamassa vastaan lottatietoutta ja esineistöä näyttelyyn. Olkaa heihin yhteydessä.

Isä Juljus neuvo mite jäniksii saap helpoost pyyvystetty: "Paa kive pääl nuuskaa. Ko jänis tulloo ja huomajaa kive pääl jotakii, ni se alkaa haistella sitä. Sillo sitä alkaa aivastuttaa ja ko se siin aivastelloo ni se lyöp päähää kivvee. Sellai sie saat jäniksii".

Lapsuuden lorut ja sananparret

Koiviston Penttilän kylässä oli taloja ja lapsia kuin Melukylässä ikään. Alli-Katriina os. Kaukiainen on yhdessä sisarustensa kanssa koonneet ja taltiointeet kaikki lapsuudestaan muistamansa lorut ja sananparret. Viimein kirjaksi saakka saadun lastenkulttuurin aarteen on kuvittanut Mili-Mona Salokannel 8-vuotiaana. Alli kertoo sananlaskujen, tarinoiden, univirsien, lorujen ja laulujen olleen kotona kuultuja. Ne ovat tulleet tutuiksi arkipäivän saatossa mummojen, äijien, Rauha-äidin ja Julius-isän, tätien ja setien puhumina, laulamina,

rompottamina. Monet on opittu leikeissä. Osa loruista on Riitta- mummon, vuosina 1829-1906 eläneen Brita Danielintytär Kaukiaisien, o.s. Mäkeläisen peruja ja varmasti tätäkin vanhempia. Mukavaa on huomata, että iso osa kirjan rallatuksista on tuttuja edelleen, mummoilta vauvoille siirtyneitä lorunlukuja. Ainakin meillä suvun tuoreinkin vauva tuntee hymyillen lorun: "Tee kännikkakaraa, muna maito makkaraa, suolasii, voisii, makehii, haaputii, haaputii."

Meil ol enne musta kana

Koonnut Alli-Katriina Myllyniemi
kuvittanut Mili-Mona Salokannel
ISBN 978-952-92-7661
Kirjaa voi tilata 20€ +toimituskulujen hintaan
Koiviston Viestin toimituksesta

Pikku Hilta filosofoi:

"Jos avaa silmät ja on ihan mustaa, niin on tajuton"

Tajuton

Yöl pissaal ko mie heräsi
ja silmää ko mie aukasi,
ni kaik ol mustaa ympärillä
ja pimiää pelkästää mie näi.
Hetke aikaa mie jo luulinkii,
et tajutonha mie tietyst olinkii.

Kauva kestää viel kesäaikakii,
silmät auki nukkuu koko Unioni.
Kauva paistaa päivä Eteläs
täältä sattoi kilometrii pääs.
Höilhä kesä paljo pitemp on.
Nii et Hilta varmast oikias on
(mie aatteli): Mie oon tajuton!

Martti Piela

Jos työ ois herkkuu

Jos työ ois herkkuu, herrat sen tekis,
ja kansa senko ihmettelis,
uka ensimmäiseks saneerattais,
kuka palkaks työstää potkut sais;
millo tuotantolaitoksii alasajamaa
alettais
muualpäi maailmaa siirtelemmää
ruvettais,
millo ja mibikii tehtahii täält viettäis,
halvemma kustannustaso perrää haikal-
taes,
veroparatiisiiki vissii etsies.

Jos työ ois herkkuu, herrat sen tekis.
Mut kuka kumma sit laskut makselis,
kuka ennää verotkaa vois maksaa,
ko omistajii ei ainaskaa
valtio eikä kunnat kohta verottaa saa.
Mist sit poispotkittu työväki,
ne työttömät ja muu "rupusakki",
kutka Pelastusarmeija ovel seisoot
ja leipäpallaa eineeks ootteloot,
mist hyö ennää millää verroi maksais,
saati olemattomii töitä tehä jaksais?

Jos työ ois herkkuu, herrat sen tekis.
Eläkeläisethä siibe häntää keksittäis heti,
verot maksamaa, laskut hoitelemmaa,
maan uuvestaa saamaa toimimaa.
Hyöhä elintaso maas ennekii nostiit,
työllää tiet ja koulut ja koit rakensiit;
eläkeläiset o ain olleet maksukykyisii,
hyö saavat uuvestaa maan pelastaa,
maksumiehe osa vaik ei herkkuu oiskaa.

Martti Piela

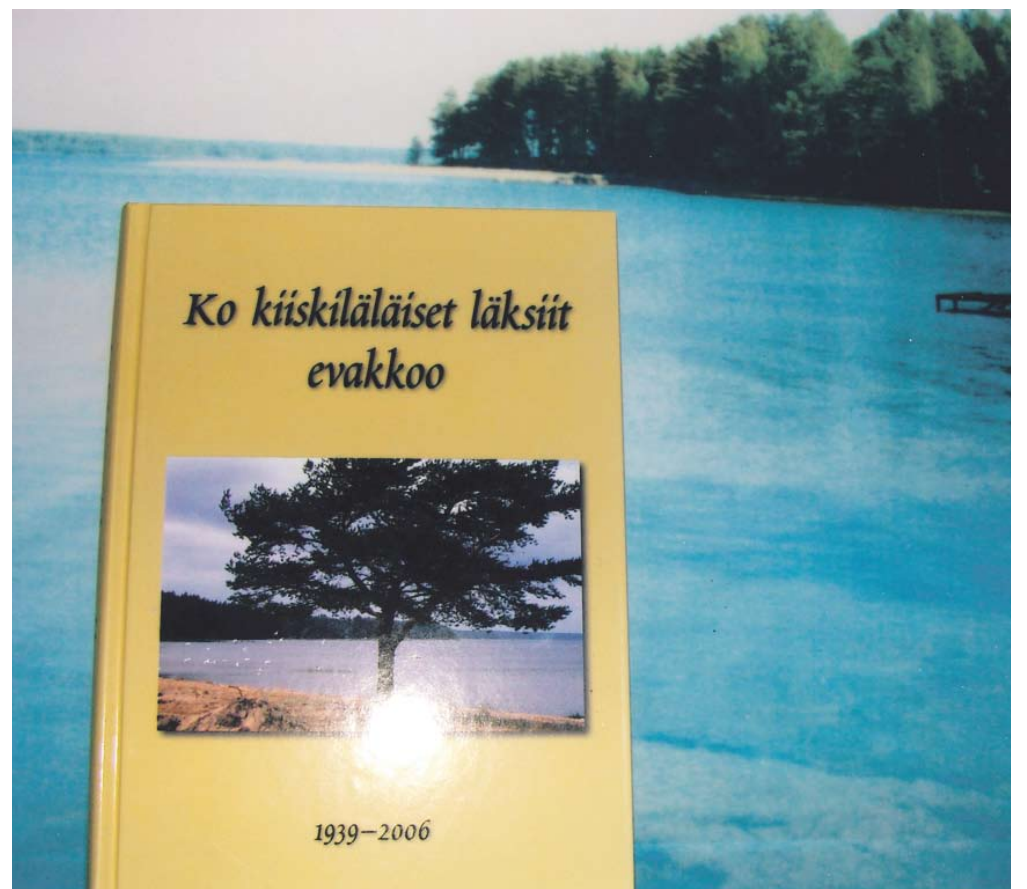
PS. Helsingin Sanomien (29.8.10) mukaan Korkein Oikeus on antanut EU:n direktiiviin nojaten päätöksen, jonka perusteella kansainvälinen Fujitsu Siemens -yhtiö joutuu 10 vuoden taistelun jälkeen maksamaan yhtiön Kilon tehtailta irtisanomilleen 450:lle työntekijälleen korvauksen Suomen-tehtaansa lakkauttamisesta ennen YT-neuvottelujen tosiasiallista käymistä.

Kiiskilän kyläläiset ja muut Koivistolaiset

"Ko Kiiskiläiset läksiit evakkoo"

Kirjaa tehtiin monen Kiiskiläisen voimin. Tarinaa riittää kyläläisistä ja taloista. Osta nyt kirja muistoksi lapsille ja lastenlapsille sekä tietysti itselle. Kirjaa saatavana hintaan 30 euroa sisältäen posti- ja pakkauskulut.

Martti Kurki, puh. 050-3013 528
Ohjaajantie 3 F 66, 04400 Helsinki

KOIVISTON AUTO

www.koivistonauto.fi

Kirjotuksi ja kuulumissii

Ilomantsin maisemissa

Laatokan puolustuksen perinneyhdistys kokoontui Ilomantsissa 13.8.2010 - 15.8.2010.

Lauantaina oli opastettu retki Ilomantsin maisemissa. Laatokan veteraanit, heidän omaisensa ja ystävänsä sekä Laatokan puolustuksen kalliista perinnöstä kiinnostuneet tutustuivat mm. raudanvalmistuksen historiaan, savottamuseoon, sotahistoriallisiin näyttelyihin sekä taistelupaikkoihin, joiden joukossa olivat maisemat, joissa käytiin vuoden 1944 torjuntavoittotaiselut. Lisäksi oli hiljentyminen Hattuvaaran tsasounassa ja käynti Parppeinvaaran Runokylässä, Runopirtissä ja Rajakenraalin majan uusituissa näyttelyissä.

Sunnuntain ohjelmassa oli yhdistyksen vuosikokous ja Joensuuun ennen kotimatkaa kunnia-käynti ja seppelenlasku Korpisoturi -monumentilla.

Pääskynpesässä pidetyssä vuosikokouksessa perinneyhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin edelleen Erkki Marttila Turusta. Varapuheenjohtajana jatkaa Seppo Vainikka Imatralta. Muut johtokunnan jäsenet ovat: Tuure Matikainen (Riihimäki), Ilpo Kaislaniemi (Turku). Erkki Ristolainen (Turku) ja sihteeri rahastonhoitaja Raili Jantunen (Heinola).

Paula Penttilä

Joukko matkalaisia itäisimmällä maa-alueella Ilomantsissa.

Odotan edelleen Peussan sukututkimukseen tietoja Wäinö Peussasta.

Artikkelini oli 5/2010-lehdessä.

Pertti Hämäläinen

HUOM:
Uusi emailsoitteeni:
pertti.aa.hamalainen@gmail.com

Turkulaiset kiittää Mäntsälän Koivistolaisia onnistuneista kesäjuhlista. Tässä ollaan jo lähtemässä kotimatalle mukavien muistojen kera.

Rauman Koivisto-kerhon meriretki

Rauman Koivisto-kerho vietti 16.8. meriaiheista päivää.

Teimme perinteisen retken Nalle-veneellä, jota kipparoi Esko Wahlqvist. Mukana oli 9+1 osallistujaa. Kohteena oli entinen sotilaskasarmialueen saari Kuuskajaskari. Saari on nyt Rauman kaupungin omistuksessa ja on pääosin vuokrattu yrittäjälle, joka ylläpitää mm. ravintolaa sekä vuokraa yöpymistiloja. Lisäksi saarella on tiloja mm. kivenhiojalle näyttelyineen ja laitesukeltajien tukikohdalle.

Siellä on myös Rannikkotyökistökillan maja, joka oli meidän retkemme tukikohta. Se sijaitsee entisessä päällikön asunnossa. Tulokahvien jälkeen saunoimme ja uimme meressä. Rattoisa yhdessäolo jatkui haastamisen, makkaranpaiston ja ruokailun

merkeissä. Mukanamme oli 5 Koivistolla syntynyttä jäsentä ja mikä myös ilahdutti jälkipolvikin oli edustettuna.

Mukavasti lämmin sää helteen jälkeen suosi retkeämme. Puolen tunnin merimatka sujui pienessä aallokossa auringon paisteessa ja leppeässä tuulessa. Retkeä muistellen odottelimme syyskuun kokoontumista ja syysretkeä etelärannikolle.

Rauman Koivisto-kerhon jäsenet toivottavat kaikille koivistolaisille hyvää syksyä ja aktiivista toimintakautta.

psta Ulla Stenback

Onnitteluit` ja muistamissii`

RAIMO HILSKA
80 vuotta 20.9.

ONNEA!!

T: Vaimo sekä lapset
perheineen.

Ylioppilaaksi valmistunut
keväällä 2010
ELLI-NOORA SUOKAS
Lahden Yhteiskoulusta.

Vanhemmat Riku ja Ritva
Suokas. Isoäiti Raija Suokas
os. Rousku Koiviston Röm-
pötin kylästä.

EEVA LENKKERI on valmis-
tunut 28.6.2010 Edinburg-
hin yliopistosta Skotlannis-
sa suoritettuaan tutkinnon
Master of Science, Chemi-
cal Engineering and Mana-
gement.

Eevan vanhemmat: Lauri
ja Irja Lenkkeri. Laurin isä
agronomi Antero Lenkkeri ja
isoisä kauppias Gabriel Lenk-
keri Koiviston Humaljoelta.

Tiedättekö? - vastaukset.

1. Körin kylässä (Vatnuori).
2. Saaristo.
3. Kalastusmaja kaikkinen talvika-
lastusesineineen ja valokuvia
talvikalastuksesta.
4. 66-vuotias. Ensimmäinen
numero ilmestyi monistettuna
vuoden 1944 lopulla.
5. Vuonna 1925.
6. Kuulu koivistolainen noita.
7. 3.
8. Kesäkuun 11. päivänä 1944.
9. Kirkon naishaltija ei sallinut
saarnatuolia laitettavaksi mies-
ten puolelle, vaan purki aina
yön aikana pois, mikä päivällä
oli ehditty tehdä. Naisten
puolelle tehty pysyi.
10. 406 sivua + sisällysluettelo ja
karttaliite.

Kysymykset ja vastaukset
syyskuun 1954 Koiviston
Viestistä.

Tääl` tapahtuu

Hailii happamii... 31.10.2010

Hailiruokien ystävät kokoontuvat jälleen Halkian Kivistöllä Pornai-
sissa (Pornaistentie 590) sunnuntaina 31.10.2010 klo 13. Järjestää
Vatnuorin kyläyhdistys ry. Hailit ovat sananmukaisesti "...Koivisto'
äijiin tappamii", mikäli sää, kalojen liikkeet ja pyytäjien terveys sen
sallivat. Kymppillä (10€) vatsa täyteen serpaa ja muuta hyvää.

Hengenravintoa tarjoilee Pirkko Kanervo kertomalla sanoin ja ku-
vin Uuraan sataman toiminnoista. Arpajaisissakin voi onni olla
myötä.

Maistuis välleen siullekii!

Varmista paikkasi ilmoittautumalla viimeistään 26.10.2010 osoit-
teella Päivi Rikkola / 040 509 1549 tai paivi.rikkola@kotikone.fi

Turun ja ympäristön Koivistolaiset

Kajuutan 40-vuotista taivalta juhlimme lauantaina 23.10.2010
klo 17 alkaen Turun Karjalaisten talon yläsalissa lämpimän
keiton ja "Vanhan ajan iltamien" merkeissä.
Ohjelman lisäksi nautimme myös kohvista lisukkeineen ja
tietenkin arpajaiset kuuluvat mukaan. Lopuksi tunti tanssia.

Olette lämpimästi tervetulleita viettämään lokakuista iltaa
kanssamme.

Johtokunta

Syyskuun Kajuuttailtaa vietetään 21.9. klo 17 alkaen
ja lokakuun Kajuuttailtaa poikkeuksellisesti jo 12.10.

Naiset kokoontuvat 4.10 ja askartelupiiri 20.9. ja 11.10. klo 13.

Jaalamiehet torstaisin klo 14 (ellei muuta samana viikkona)

Helsingin Koivistolaiset ry.

Syyskauden tupailat pidetään Karjalatalon Laatokka-salissa tiistai-
sin klo 18 alkaen:

14.9. Matti Hilska kertoo kotiseututietouden keräämisestä sekä
koivistolaisesta hailien jalostamisesta Saarenpäässä ja nykyisin Tu-
run seudulla. Tarjolla on kahvia, silakkavoileipiä ja kakkua!

12.10. Upea purjelaiva Thorvaldsen on aiheena Eila Raaskan ja
Hilkka Särkijärven muisteluihin. Piirakkakahvit nautitaan muka-
vassa seurassa!

9.11. tulee vieraaksemme Imbi Paju! Näemme ensin noin tunnin
kestävän dvd:n ja sitten seuraa Imbin puheenvuoro ja keskustelua.
Kahvi- ja piirakkatarjoilu. Tule ihmeessä paikalle!

Naisten kerho kokoontuu syyskaudella Karjalatalon Inkeri-salissa
maanantaisin klo 13 seuraavasti: 27.9, 25.10. ja 22.11. Tervetu-
loa!

Yhdistyksen pikkujoulua vietämme perinteiseen tapaan Laatokka-
salissa perjantaina 10.12. klo 18 alkaen. Tarjolla on glögiä, joulu-
puuroa ja torttukahvit sekä tietysti hyvää ohjelmaa.

Johtokunta

Koivisto-Säätiö jakaa avustuksia ja stipendejä

Niitä ovat oikeutettuja hakemaan henkilöt, jotka asuivat v 1939
tai v 1944 Koiviston kunnassa tai Koiviston kauppalassa ja heidän
jälkeläisensä. Hakemukset on toimitettava lokakuun 31. päivään
mennessä osoitteella: Koivisto-Säätiö, c/o Pertti Hoikkala Vanha
Veckjärventie 11, 06150 Porvoo.

Avustuksia ja stipendejä voidaan myöntää erilaisiin tarkoituksiin,
jotka koskevat Koivistoa, koivistolaisuutta, Koiviston historiaa,
Koivistoa koskevaa kirjallista työtä, taidetta, taloudellista ja henkis-
tä kulttuuritoimintaa, sekä elinkeinoihin, maatalouteen, merenkul-
kuun, laivanrakentamiseen, kalastukseen, satamatoimintaan jne.
liittyvien perinteiden ja tapojen tutkimiseen ja julkaisemiseen.

Opintoavustusta myönnetään korkeakouluissa opiskeleville. Muita
avustuksia voidaan myöntää erikoistapauksissa.

Hakemuksissa pitää selvittää:

1. hakijan nimi, syntymäaika ja -paikka, hakijan omakätinen
allekirjoitus.
2. todistus koulusta jossa opiskelee.
3. vanhempien ja esivanhempien nimet niin pitkälle, että heidän
koivistolaisuutensa voidaan todeta ja missä kylässä he
asuivat vv. 1939 ja 1944.
4. pankkitiedot, minne mahdollinen avustus voidaan lähettää.

Hakemuksen liitteenä tulee olla virkatodistus, josta selviää hakija
ja hänen vanhempansa.

Opintoavustusta Koivisto-Säätiöltä voi saada vain yhden kerran.

Myöhästyneitä hakemuksia ei käsitellä.

Kirjattuina lähetettyjä anomuksia ei noudeta postista.

Koivisto-Säätiön hallitus

Pertti Hoikkala

Onko osoite muuttunut?

**Jos osoitteesi on muuttunut tai muuttuu ihan lähiaikoina, niin
olisitko ystävällinen ja ilmoittaisit asiasta seuran varapuheen-
johtajalle: Tuula Koppinen, Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230
Espoo puh. 050-5165651 tai tuula.koppinen@kolumbus.fi
Kiitos!**

Suomen Koivisto-Seuralla on meneillään osoiterekistereiden tarkis-
tus, ja jo nyt on käynyt ilmi, että rekisterissä on useita henkilöitä,
jotka ovat poisnukkuneet vuosia sitten. Heidän nimensä ja osoit-
teensa poistetaan Koiviston Viestin tilaajarekisteristä. Jos Teidän
läheisenne kuuluu näihin poisnukkuneisiin, niin olkaa hyvä ja il-
moittakaa haluatteko edelleen Koiviston Viestin ja millä nimellä
ja osoitteella!

Meille on tärkeätä, että lehti menee perille oikeaan osoitteeseen. Ja
uskon sen olevan myös vastaanottajan kannalta hyvä asia.

Hyvää alkavaa syksyä kaikille! Koivistolaisterveisin,

Tuula Koppinen

*Muistathan että Viesti on luettavissa
myös netissä.*

www.koivistolaiset.net

Tilausajot ja Ryhmämatkat
14-48 paikkaisilla autoilla

TT MATKAT OY

Tapani Teikari
Pornainen
040-8291824

ttmatkat@pp.inet.fi
www.ttmatkat.com